இராமநாடகக் கீர்த்தனை

இயற்றிய

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்

PUBLISHED BY
LONGMANS, GREEN & Co.,
167, MOUNT ROAD, MADRAS.
BOMBAY AND CALCUTTA.

MADRAS:

1915.

MADRAS
Printed by Thompson & Co at the Minerva Press
33 Popham's Broadway

இராமநாடகக் கீர்த்தனை
இயற்றிய
அருணாசலக் கவிராயர்
சரித்திரம்.

சோழதேசத்தில் உள்ள தில்லையாடி என்ற திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில், இறைக்குச் சுமார் நூற்றெழுபது வருஷங்களுக்கு முன் நல்லதம்பிப்பிள்ளை என்பார் ஒருவர் இருந்தனர். அவர் சைனமதத்திற் பிறந்து, பின் சைவசமயத்திற் புகுந்து நீறுபூசி வேளாளப் பூவைசியர் ஆயினர். அவருக்குக் கற்பொழுக்கம் நிறைந்த வள்ளியம்மை என்பார் மனைவியாக வாய்த்தனர். அவ்விருவரும் முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய முதிர்ச்சியால், இதிகாசங்களுள் ஒன்றாகிய இராமாயணத்தைக் கீர்த்தனையாகப் பாடித் தமிழுலகத்தைத் தமக்குக் கடமைப்படுத்திப் பெரும்புகழ்பெற்ற அருணாசலக் கவிராயர் என்பவர் அவர்களுக்கு அருந்தவச் செல்வக் குமாரராக வந்துதித்தார். இவருக்கு முன் பிறந்தார் மூவரிருந்தனர்.

நல்லதம்பிப்பிள்ளை, இவ்வருமருந்தன்ன குமாரரைப் பிறந்த ஐந்தாம் வருஷம், ஐந்தாவது மாதம், ஐந்தாநாளன்று தம் குலமுறைப்படி பள்ளிக்கனுப்பி வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தனர். 'விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்' என்ற பழமொழி பொய்யாதவண்ணம் இவர் பன்னிரண்டு வயதிற்

குள், மக்களெனப் பிறந்தார் ஒவ்வொருவர்க்கும் இன்றி யமையாது வேண்டப்படுவனவாகிய சாமானிய கல்விகளைக் கற்று முடித்தனர். ஆனால், அந்தோ, பாவம்! தம் புதல்வர் பேரும் புகழும் அடைவதைக் கண்டு களிக்கும் பாக்கியம் இலராய்த் தந்தை தாய் இருவருள் தாய் முன்னும் தந்தை பின்னுமாக இவ்வுலக வாழ்வை நீத்துச் சென்றனர்.

ஆகவே, கவிராயர் பாதுகாப்பு அவரது தமையன்மார் மூவரையும் பொறுத்ததாயிற்று. ஆயினும் அவர் அத் தமையன்மாரது மேற்பார்வையில் இருந்திலர். விதியின் வழி வேறாக இருந்தது. அவ்விதியால் உய்க்கப்பட்டு கவிரா யர் தம் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ளுதற்பொரு ட்டு, தாம் பிறந்த இடத்திற் கருகாமையிலுள்ள தருமபுரம் என்னும் ஸ்தலத்தில ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுள்ள சைவமடத் திற்குச் சென்று, ஆண்டிருந்த சில தம்பிரான்களிடம், வடு கும் கிரந்தமும் கற்றுவந்தார். தமது பதினெட்டாவது வயதிற்குள் அவர் அவ் விருமொழிகளிலும் மிகுந்த தேர்ச்சி யடைந்தார். பிறகு அவர், கிரந்தத்திலும் தமிழிலுமுள்ள சைவாகமங்கள் பலவற்றையும் கற்று வருவாராயினர். அன் றியும் அவர் அம்மடத்திலிருந்த அம்பலவாணக் கவிராய ரிடத்தில் தம் தமிழ்க் கல்வியை விருத்திசெய்து அதிற் பூரண பாண்டித்தியமடைந்தார்.

அவரது அதிதீவிர பக்குவத்தையும், அறிவை வளர்ப்ப தில் அவர்க்குள்ள அடங்கா அவாவினையும் உணர்ந்து, அம் பலவாணக் கவிராயர் என்னும் அப்பண்டார சந்நிதி அவரை நோக்கி "நீர் இவ்வாதீனத்தின் தலைமையை வகிக்க ஒருப்படுவீரா?" என்று கேட்டனர். அதற்கு அருணாசலக் கவிராயர் "சுவாமி! தாங்கள் என்னை ஒரு பொருட்டாக

ண்ணி, இவ்வாறு கூறுங்கால் அடியேன யாது செய்ய மாட்டுவேனா? ஸ்ரீராமாயணத்தில், தசரத சக்கரவர்த்தி முன்னம் இல்லறத்திலிருந்து பிறகே துறவறத்தை இச்சித்ததாகவும, அவரது திருக்குமாரராக வந்த ஸ்ரீராமபிரானும் சகல ஞானமும உணாநதும இலலறத்தையே கைக்கொண்டிருந்ததாகவும கூறப்பட்டிருககிறது. அனறியும தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் இயற்றிய தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளில் முன்னதாக இல்லறம கூறிய பிறகே துறவறம கூறப்பெற்றிருப்பதாலும, அடியேனும அவ்வான்றோா சென்ற முறையிற செல்ல விரும்புகிறேன்" என்று விடையளித்தனர். பண்டாரசந்நிதி இதைக கேட்டு "ஆனால உம விருப்பப்படியே செய்யும" என்று சொலலி அவரை ஆசீாவதித்தனர்.

ஆயினும கவிராயா அபபொழுதே விவாகஞ் செய்து கொண்டு இல்லறததிற புகுந்தாரல்லா. 'விவாகம வித்யாநாசம' என்ற ஆனறோா வாக்கையும அவா அறிந்திருந்தார். ஆதலால், மேலும சிலகாலம தேனினும இனிய தமிழ் மொழியைக் குறைபோகக் கறறுத் தமிழ்ப் புலமையை நிரப்பிக்கொண்டாா.

பிறகு தமது முப்பதாவது வயதில் கவிராயா, கருப்பூரில் தம் இனததவரில் ஒரு புண்ணியவதியை விவாகஞ் செய்து கொண்டனர். இதுவரையில் பிரமசரியத்திலிருநது கல்வி யீட்டல் ஒன்றிலேயே மனம் பறறியிருந்த கவிராயர், இல்லறம் புகுந்தபின்னர், அவ்வறததைச செவ்வையாய் நடத்துவதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகிய பொருளை ஈட்டும் கடப்பாடுடையராயினா. ஆகவே அக்கடப்பாட்டை முற்றுவிக்க வேண்டிக் காசுக்கடை ஒன்று வைத்து வர்த்தகம் செய்துவந்தனர்.

இறைவன் திருவிளையாடல்தான் இருந்தவாறு என்னே! என்னே!! கவிராயரது கல்வித்திறம் மழுங்காது, நாளேற நாளேறப் பிறை மதிபோல் ஒளிமிகுந்து ஒருகாலத்து நிறை மதியாகித் தென்னாடெங்கும் தண்டமிழ் நிலவுற்று இன்னொளிவீசி விளங்குதற்பொருட்டே போலும் அவர்க்குக் காசுக்கடை வர்த்தகத்தாற் பொருள் வருவாய் விதித்திருந்தது! இத்தொழிலிற் சாவகாசம் மிகுதியும் இருந்தமையால், அவர் அவகாசம் நேர்ந்தபோதெல்லாம், தமக்கு முன்னிருந்த தமிழ்ப்புலவர் இயற்றிய நூல்களை ஆராய்ந்து வந்தார். அன்றியும் தம் லௌகிகத் தொழிலில் பொன் முதலிய உலோகங்களை உரையிட்டு மாற்று நிச்சயிப்பது போலத் தாம் ஆராயும் நூல்களையும் தம் மதி நுட்பத்தால் உரைத்து இந்நூல் இத்தனை மாற்று, இந்நூல் இத்தனை மாற்று என்று நிச்சயித்து வந்தனர். அங்ஙனம் மாற்றாராயுங்கால் மற்ற நூல்கள் யாவற்றினும், தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனார் இயற்றிய திருக்குறளும், கவிசக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் இயற்றிய இராமாயணமுமே மாற்றுயர்ந்து விளங்கக் கண்டார். இவ்விரு நூல்களிலுமுள்ள சீரிய நிறைசொற்களும் செவ்விய பொருள்களும் அவர் மனத்தைக் கவர்ந்தன.

ஆதலால், அவர் அவ்வருமபெரும் நூல்கள் இரண்டையும் இடையறாது படித்து வந்தார். அப்பொழுது திருக்குறளுக்குச் சிறப்புப் பாயிரமாகச் சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மரும் பாடிய திருவள்ளுவமாலையில்,

எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாம் செப்பவரும்—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதை மனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்

என்ற செய்யுளில் திருக்குறளுக்கு ஒப்பாகச் சொல்லப்
பட்ட நூற்களுள் சிராமகதை அதாவது இராமாயணம் ஒன்
றாதலை அவர் நோக்கி நோக்கிச் சிந்தித்து வந்தார். அதன்
மேல் திருக்குறள் நீதிசாரமெனவும், இராமாயணம் அந்
நீதிசாரம் இடையிடையே விரவி நிறைய அதனை ஒப்புயர்
வற்ற ஒரு தலைவன்மீதும் தலைவிமீதும் ஏற்றி இயற்றப்பட்ட
ஓர் இதிகாசம் எனவும் தெளிந்தார்; திருக்குறள் இலக்கண
மாகவும் அதற்கு இலக்கியம் இராமாயணமாகவும் அமைந்
திருத்தலைக் கண்டார். அதனோடு தாம் முன்னமேயே
செய்துவந்த நூல் உரைமாற்றுப் பரிட்சையில், திருக்குற
ளும் கம்பராமாயணமுமே மாறுபடாதனவாகத் தெரிந்
தெடுத்து வைத்திருப்பதை உன்னினார்; பிறகு இவ்விரு
நூலுள் எதனை உலகிற்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தலாமென்று
சிந்தித்தார் அப்பொழுது, திருக்குறள் நீதிசாரமாக நிற்ப
தால், பாமரர்க்கு இனிமை பயவாது, பண்டிதர்க்கே பயன்
பட்டு வருதலையும், இராமாயணம் நீதிசாரத்தோடு ஒரு
புண்ணிய சரிதத்தையும் கூறி நிற்பதால் பண்டிதர்க்கும் பயன்
பட்டுப் பாமரர் மனத்தையும் கவர்ந்து வருதலையும் உணர்ந்
தார். இக் காரணங்களோடு அவர்க்கு இயற்கையாகவே
இராமசரிதத்தில் உள்ளம் பற்றியிருந்ததென்பது, அவர்
தாம் தருமபுர மடத்தலைமை வகிக்க விரும்பாது இல்லறம்
புகுதற்கு ஓர் ஆதாரமாகத் தசரதர், இராமர் இவர்களுடைய
சரித்திரத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டியதாலும் பெறப்
படும். இங்ஙனம் பலகாரணங்களாலும் அவர் இராமாய
ணத்தை உலகிற் பிரபலப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஒரு முடி
வுக்கு வந்தார். ஆதலால் அவர் இராமாயணத்தையே அதிக
மாகப் பயின்றும், பயில்வார்க்குப் போதித்தும், பண்டிதர்
பாமரர் நிறைந்த சபைகளிற் பிரசங்கித்தும் வந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழ்ந்து வருகையில் கவிராயர் தம் வர்த்தகத்திற்காகப் பொன், வெள்ளி முதலியன கொள்ளவேண்டிப் புதுவைமாநகர்க்குப் புறப்பட்டுச் சென்றனர். ஏனெனில் அக்காலத்தில் புதுவையில் பொன் வெள்ளி முதலியன நயவிலைக்குக் கிடைத்தன. சீர்காழி வழியாகவே புதுவைக்குப் போகவேண்டியிருந்தமையின் அவர் சீர்காழி சென்றதும், அங்கு மடத்தில் தங்கினார். அம்மடம் தருமபுர மடத்தைச் சார்ந்ததாய் இருந்தது. அந்த மடத்திற்கு அப்பொழுது கட்டளைத் தம்பிரானாக இருந்தவர் சிதம்பரம்பிள்ளை என்ற ஒரு கார்காத்த வேளாளர். இவர் தருமபுர மடத்தில், கவிராயரோடு ஒருங்குகற்றவர். இல்லறம்பூண்டிருந்த இவர் பண்டார சந்நிதியின் ஏவலால் துறவுபூண்டு சீகாழிமடத்திற்குக் கட்டளைத் தம்பிரானாக வந்திருந்தார்.

சிதம்பரம்பிள்ளையும், அருணாசலக்கவிராயரும், ஒருவரையொருவர் விட்டுப் பிரிந்து நெடுநாளாயினமையின், இப்பொழுது தற்செயலாய் சந்திக்கவும் உவகை மேலிட்டு ஒருவர்க்கொருவர் க்ஷேமலாபங்களை விசாரித்தனர். பிறகு சிதம்பரம்பிள்ளை தாம் அம்மடத்துக்கு வந்தபிறகு கட்டளை வருவாய் முன்னையினும் அதிகமாயினதெனவும், அதன்மேல் தாம் கட்டளைமாலை என்று ஒரு சிறு நூல் பாடியிருப்பதாகவுங் கூறி அந்நூலை, அருணாசலக் கவிராயர்க்குக் காட்டினர். அவர் அதனைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டுத் தமது நல்லபிப்பிராயத்தினைத் தெரிவித்து ஒப்பமிட்டார். பிறகு சிதம்பரம்பிள்ளை, கவிராயரிடம் தாம் சீர்காழித்தலத்திற்கு ஒரு *பள் பாடுவதற்காகப் பிடிகை போட்டதாகவும், ஆனால் பலவகை

* பள் என்பது, உலா, மடல், பரணி என்பனபோல ஒருவகைப் பிரபந்தம்.

அலுவல்களால், அதை நிறைவேற்றத் தமக்கு அவகாசம் கிடைக்கவில்லையெனவும் தெரிவித்து, அதை இருந்து முடித்துக் கொடுத்துவிட்டுப் போகவேண்டுமெனவும் கவிராயரை வேண்டித், தமது பீடிகையையும் அவரிடம் கொடுத்தனர்.

அருணாசலக் கவிராயர், அன்றிரவிலேயே அந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடி முடித்துவிட்டு, மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்து கட்டளைத்தம்பிரான் அடியார்களுள் ஒருவன் வசம் அதைக் கொடுத்து அதைத் தம்பிரானிடம் சேர்த்துவிடுவதோடு, தாம் அவசர காரியமாய்ப் புதுவை செல்லவேண்டியிருக்கிறதாகவும், ஆதலின் அங்குச் சென்று திரும்பி வருங்கால் மடத்தில் தங்குவதாகவும், தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்கும்படி சொல்லிவிட்டுப் புதுவைக்குப் புறப்பட்டுப் போய்விட்டனர்.

தம்பிரான், பொழுது விடிந்ததும் தம் நண்பர் முடித்திருந்த பள்ளுப் பிரபந்தத்தைக் கண்டும், அவர் புதுவைக்குச் சென்று விட்ட செய்தியைக் கேட்டும் மிகவும் ஆச்சரியமுற்றார். கவிராயர் திரும்பிவந்தபிறகு அவரைச் சீர்காழியிற்றானே தங்கச்செய்யவேண்டும் என்ற விருப்பம் தம்பிரான் மனத்தில் தோன்றியது. உடனே தம்பிரான் தம் நண்பருக்கென்று பெரிய வீடொன்று சித்தம் செய்து, தில்லையாடிக்கு ஆள் அனுப்பி அவர் குடும்பத்தாரை, அவரே அழைப்பதாகச் சொல்லிச் சீர்காழிக்கு அழைப்பித்து அவ்வீட்டில் அவர்களைக் கிரகப்பிரவேசம் செய்வித்தனர்.

புதுவைக்குச் சென்ற கவிராயரோ, தம் காரியத்தைச் சில நாட்களில் முடித்துக்கொண்டு திரும்பி வருங்கால், முன் அடியானிடம் கூறிச் சென்றபடி சீர்காழி மடத்தில் வந்து

தங்கினர். சிதம்பரத்தம்பிரான் தம நண்பரைக் காணவும், தம்மிடம சொல்லிக்கொள்ளாமல் அவா புதுவைக்குப் போனதைப்பற்றிச சிறிது சலித்துககொண்டு பின உலாவப் போகிறவர்போல் அவரையும உடன அழைத்துக்கொண்டு அவர் குடும்பத்தா உறையும புதுமனைக்குச் சென்றா. தம்பிரானேடு, கவிராயர் அம்மனைக்குள் நுழைந்தபோது, தம்மனைவி தமமை எதிாகொண்டு வரக கண்டார! அவர் கொண்ட ஆசசரியததிறகு ஓா அளவிலலை. பிறகு அவர் தமது மனைவி மூலமாகவே தாம புதுவைக்குச சென்ற பிறகு நடந்தவை அனைத்தையும அறிநதுகொண்டாா. இனி என்றும தம் குடுமபததோடு சீாகாழியிறறேனே, வசித்து வரும்படி தம்பிரான அவரை வேண்டிக்கொண்டார். அவரும அவ்வேணடுகோளுககு இணங்கி அனறுமுதல் சீாகாழியிலேயே வசிததது வநதாா. அதுமுதலே அவாககுச் சீர்காழி அருணசலக கவிராயா எனற திருநாமம வழஙகி வருவதாயிறறு.

கவிராயா சீர்காழியில வசிககையில தமபிரானுககுப் பாடிக்கொடுத்த தனிககவிகள் அநேகம. அவைகளே யல்லாமல், தமக்காகவே பாடிய நூலகள பல. அவையாவன, அசோமுகி நாடகம், சீாகாழி ஸ்தல புராணம், சீர்காழிக் கோவை, அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ் முதலியனவாம.

சீர்காழிக்கடுதத சட்டநாதபுரம் எனனும் கிராமத்தில், அக்காலத்தே, வேங்கடராமயயா, கோதண்டராமய்யர் என்று இரண்டு பிராமணாகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் சங்கீத சாஸ்திரத்தில் மிகவும தோசசி பெற்றிருந்தனர். அவ்விருவரும் நமது கவிராயரை அடுதது அவரிடத்தில் முன்னதாகச் சில சிறு நூல்களைக் கற்றுப் பிறகு கம்பர் அரு

ச்செய்த இராமகதையைப் பாடக்கேட்டு வந்தனர். அப்பொழுது, ஒருநாள் அவர்கள் தம் தமிழாசிரியரை நோக்கி, "ஐய, தாங்கள் இதுகாறும் வெளிப்படுத்தியுள்ள புராணம், கோவை முதலிய நூல்களால் தங்கள் பெயர் எங்கும் பரவவில்லை. ஆதலால் தாங்கள் இதிகாசம் இரண்டனுள் ஒன்றைத் தெரிந்தெடுத்து அதை ஒருவகைப் பிரபந்தமாகச் செய்து முடித்தால் நல்லது" என்று கூறினார்கள்.

அதன்மேல், அருணாசலக் கவிராயரும் "இவர்கள் சொல்வது உண்மையே. நாமும் முன்னமேயே சகல நூல்களிலும் இராமாயணமே சிறந்ததென்றும் ஆதலால் அதையே ஒரு பிரபந்தமாகச் செய்து முடிப்போம் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். அதை விரைவிற் செய்து முடிப்போம்" என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இனித் தீர்மானிக்கவேண்டியது, தாம் தெரிந்தெடுத்த அவ்விராமாயணத்தை எவ்வகைப் பாவால் எவ்வகைப் பிரபந்தமாகச் செய்வதென்பதே. கம்பர் முன்னமே இராமாயணத்தை விருத்தப் பாவாற் பாடி முடித்திருந்தார். அவரையன்றிப் பாலபாரதியார் என்பார் ஒருவர் அதனைச் சந்த விருத்தமாக இயற்றியிருந்தனர். மற்றும் பலர் பலவாறாகச் செய்திருந்தனர். அவைகளின் வேறாக வேறெவ்வகையில் தாம் தெரிந்தெடுத்த நூலை இயற்றலாமென்று கவிராயர் சிந்தித்தார். அப்பொழுது கீர்த்தனையாக இயற்றினால் நலமென்று அவர்க்குத் தோற்றியது. அதற்கு அநேக காரணங்கள் அனுகூலமாய் இருந்தன. முதலாவது, அதுவரையில் இராமாயணத்தைக் கீர்த்தனை ரூபமாகச் செய்தவர் ஒருவருமிலர். இரண்டாவது, தாம் இயற்றும் கீர்த்தனைகளுக்கு இராகதாளங்களை நிச்சயிப்பதற்குத் தம்மிடம் இயற்றமிழ் கற்று

வரும், இரு சங்கீத விற்பன்னர்களும் வேண்டிய உதவிபுரி
வார்கள். மூன்றாவதும் முன்னைய இரண்டினும் அதி
முக்கியமானதொரு காரணமும் என்னவெனில், பண்டிதர்
க்கே பெரிதும் பயன்படக்கூடிய கம்பராமாயணம் போலல்
லாமல், கீர்த்தனை பெண்களும் பேதையரும் கூடப் படித்
தானந்திக்கத்தக்கது. இக் காரணங்களால் கவிராயர் இரா
மாயணத்தைக் கீர்த்தனையாகப் பாடத் தொடங்கினார்.
முதன்முதல் அவர், யுத்தகாண்டத்தில் 'அட்டா வெளியே
புறப்பட்டார்' என்ற கீர்த்தனைவரையுமே பாடித் தம் பிரா
மணசிஷ்யர்கள் இருவரிடத்தும் கொடுத்தனர். அவர்கள் அக்
கீர்த்தனைகளுக்கு இராகதாளங்கள் அமைத்துக் கொடுத்தது
மன்றி, சென்னைக்குச் சென்று அவைகளைப் பாடிப் பரிசு
பெற்றார்கள்.

சிலகாலத்திற்குள் கவிராயர் கீர்த்தனைகள் தமிழ்
நாடெங்கும் பிரபலப்படுவதாயின. அதனால் ஊக்கமுறுத்
தப்பெற்றும் தமது பிராமண சிஷ்யர்களால் மேலும் தூண்
டப்பெற்றும் கவிராயர் இராமாயணத்தின் எஞ்சிய பாகத்
தையும் கீர்த்தனைகளாக்கி, யாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு
கோவைப்படுத்தி என்றும் அழியாப் பெருமைவாய்ந்த இராம
நாடகக் கீர்த்தனை என்னும் நூலை உலகிற்களித்து அழியாப்
புகழ்க்கு உரியராயினர். இத்தகைய பெரும் புகழ்க்குச்
சாதனமாக அக்கீர்த்தனைகளுள் காணப்படும் நலங்கள் பல
வற்றில் சிறந்தவை இரண்டு. அவையாவன, அவைகள்
எல்லோரும் எளிதிலறிந்து ஆனந்திக்கத்தக்க இனிய
எளிய நடையில் வாய்ந்திருப்பதும், கவிச்சக்கரவர்த்தியா
கிய கம்பர் இயற்றிய இராமாயணத்தையே பெரிதும் பின்
பற்றி அவர் பதப்பிரயோகங்களையே பெரும்பாலும் கொ
ண்டு இயன்றிருப்பதுமே.

நூலை முடித்தபிறகு கவிராயர் அதை அரங்கேற்ற விரும்பினார். முன்னம் கம்பர் தாம் பாடிய இராமாயணத்தைச் சீரங்கம் என்னும் ஸ்தலத்தில் அரங்கேற்றினாராதலால் தாமும் தமது நூலை அங்கு அரங்கேற்ற எண்ணி அங்குச் சென்றார்.

அப்பொழுது சீரங்கநாயகர் திருக்கோவிற்றுறையார்கள் கவிராயரை நோக்கி, "ஐயா, பூர்வம் கம்பநாட்டாழ்வார், இராமாயணத்தைப் பாடி, அதை பூர்வாசாரியராகிய ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் திருமுன்னர் பிராட்டியார் சந்நிதானத்தில் பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்க அரங்கேற்றினார். அக்காலத்தில் பல தருணங்களில் பல அற்புதங்களை அவர் உலகத்துக்குக் காண்பித்தார். அவர் பாடிய நூலையே நீர் கீர்த்தனையாகப் பாடியிருக்கிறீர். ஆதலால் பெருமாள் எங்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்தால் நாங்கள் இதை இங்கு அரங்கேற்றச் சம்மதிப்போம்" என்றார்கள்.

அதன்மேல் கவிராயர் ஏகாந்தமாக ஓர் இடத்திலிருந்து ஒரு கீர்த்தனையால் சீரங்கநாயகரை ஸ்தோத்திரித்தார். அக்கீர்த்தனை வருமாறு:—

தரு. மோகன ராகம். ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

ஏன்பள்ளிகொண்டீர் அய்யா-ஸ்ரீரங்கநாதரே நீர்
ஏன்பள்ளிகொண்டீர் அய்யா

அநுபல்லவி.

ஆம்பல்பூத்தசையப் பருவதமடுவிலே
அவதரித்த இரண்டாற்று நடுவிலே. (ஏன்)

சரணங்கள்.

1\. கோசிகன்சொலகுறித்ததற்கோ-அரக்கி குலையில்அம்பு தெறித்ததற்கோ
ஈசன்வில்லைமுறித்ததற்கோ-பரசு ராமன்உரமபறித்ததற்கோ
மாசிலாதமிதிலேசனபெண்ணுடன வழிநடந்தஇளைபபோ
தூசிலாதகுகனஓட்டததிலேகஙகைத துறைகடந்தஇளைப்போ
மீசுரமஆம்சித்ரகூடச்சிகரக்கல் மிசைநடந்தஇளைப்போ
காசினிமேலமாரீசன்ஓடிய கதிதொடாநதஇளைபபோ-ஓடிக்
களைததோ தேவியைததேடி இளைததோ மரங்கள்ஏழும
தொளைததோ கடலைகட்டி வளைததோ இலஙகையென்னும்
காவலமாநகரை இடித்தவருத்தமோ
ராவணனதிகளை அடித்தவருத்தமோ (என

2\. மதுரையிலேவருமகளைபோ முதலைவாய மகனைத்தருமகளையோ
எதிர்எருதைபபொருதகளையோகனறைஎடுததெறிநதபெருகளையோ
புதுமைஆனமுலை உணடுபேயினஉயிர போககிஅலுத்தீரோ
அதிரவோடிவருமகுருவிவாயையிரண டாக்கிஅலுததீரோ
துதிசெய் ஆயாகளைக காக்கவேணடியலை தூககி அலுத்தீரோ
சதிசெய்காளிஙகனமணிமுடி தாக்கிஅலுததீரோ-மருதம்
சாய்த்தோ ஆடுமாடுகள் மேய்ததோ சகடுருளை
தேய்த்தோ கஞ்சனஉயிரை மாய்ததோ ஆசசுனனுககாச
சாரதியாயததேர் விடுததவருததமோ
போரிலேசக்கரம் எடுததவருததமோ (என்)

3\. படிதனிலேமெததவுமநானே உம்மைபபரமனெனவேஅடுத்தேனே
அடிமைகொள்வீர்என்னைத்தானே செமபொன் அணிஅரஙகபபெருமானே
தடமஉறைந்தகருமபாறைசாபமது தடுததுரட்சித்தீரே
விடஒண்ணுதகாகாசுரனுக்கொருகண் விடுததுரட்சித்தீரே
கொடுமைகொண்டமுதததுரோபதைக்குத்-துகில்கொடுத்துரட்சித்தீரே
மடுவில்ஆனைமுன்ஓடிமுதலையை மடித்துரட்சித்தீரே-அதுபோலே
வாரும் கிருபைக்கண்ணாலே பாரும் மனக்கவலை
தீரும வினைத்தவரம் தாரும்தாரும்என்சாமி
வட்சமேவும்மக லட்சுமியுடன்பெரும்
பட்சம்ஆகஎன்னை ரட்சிக்கஎழுந்திரும் (என்)

இந்தக் கீர்த்தனையால் பெருமாள் திருவுள்ளம் உவந்து, கவிராயர் சொப்பனத்தில் ஒரு வைஷ்ணவரைப்போல வந்து "இராம நாடகம் இயற்றிய இன்றமிழ்ப் புலவரே, பூர்வம் கம்பர் தாம் பாடிய இராமாயணத்தை அரங்கேற்ற வந்தபொழுது 'நம் சடகோபனைப் பாடினையோ?' என்று பெருமாள் கேட்டார். அப்பால் அவர் நம்மாழ்வார்மீது ஒரு நல்லந்தாதி பாடினர். பிறகே அவர் இயற்றிய இராமாயணம் அரங்கேறியது. அவ்வாறே நீரும் உமது நாடகத்தில் நம்பெருமாளின் பரிசனங்களைப் பாடினால் உமது நூல் அரங்கேறும்" என்று கூறி மறைந்தருளினார். பிறகு அன்றிரவே கோவிற்றுறையார்களுக்கும் பெருமாள் வைஷ்ணவர் வடிவாகச் சொப்பனத்தில் தோன்றிக் "கவிராயரால் நம் பரிசனங்களைப் பாடுவித்துக்கொண்டு அவர் இயற்றியுள்ள இராமநாடகத்தை அரங்கேற்றச் செய்யும்" என்று கூறி மறைந்தருளினார்.

மறுநாள் பொழுது விடிந்தபிறகு கவிராயரும் கோவிற்றுறையாரும் சந்தித்துத் தாம்தாம் கண்ட சொப்பனங்களைக் கூற, ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமுற் றிருப்பதுணர்ந்து "இறைவன் திருவுள்ளம் இதுவாகும்" என்று அறிந்துகொண்டார்கள்.

பிறகு கவிராயர் தம் நாடகத்திற்குத் 'தோடயம்' பாடி, அதில் பெருமாளின் பரிசனங்களாகிய அனந்தகருட விஷ்வக்ஸேனர், பஞ்சாயுதங்கள், ஆழ்வார், ஆசாரியார்கள் ஆகிய அனைவரையும் அமைத்தார்.*

* தோடயத்தில் அமைத்துள்ள விநாயகர், சீரங்கநாயகர் கோவிற் பரிவார தேவதைகளுள் ஒருவர். பாயிரத்துள் கூறியுள்ள விநாயகர், சேனைமுதலியார் பரிவாரத்துள் ஒருவர்.

அப்பால் அவர் நூல், கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் இயற்றிய இராமயாணம் அரங்கேற்றப்பட்ட திரு மண்டபத்திலேயே, பங்குனி அஸ்தமாகிய அதே திரு நட்சத்திரத்தில் திருவரங்கத் திருமுற்றத்து அடியார்சபை நடுவே முதன் முதல் அரங்கேற்றப் பெற்றது. அக்காலை அக்கோவிலார் கவிராயர்க்குச் செய்த மரியாதைகளும், சிறக்கத் தந்த பரிசுகளும பல.

பிறகு கவிராயா தஞ்சாவூர சமஸ்தானாதிபதி ஆகிய துளசி மகாராஜாமுன் தமது நாடகத்தை அரங்கேற்றச சென்றார். அசசமயம தஞ்சைக்கோட்டை சென்னைநகர் நவாப்பாயிருந்த மகாா மல்கஙின தானையால முற்றுகை யிடப்பெறறிருந்தது. ஆதலால் கவிராயர்க்கு அரசரைக் காண ஏது விலலாதுபோயிறறு. ஆகவே கவிராயர் புதுவை நகரத்திலிருநத ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளை யெனனும் ஒரு பிரபலப் பிரபுவின் முன்னிலையில் தமது நூலை அரஙகேறறக் கருதி அவரிடம் செனறாா.

ஆனநத ரங்கப்பிள்ளை, துளசி மகாராஜர்க்கு அத்தியந்த நண்பா. ஆதலால் தமது நணபா கேட்பதற்குமுன் தாம் கேட்பது தகாதெனறு மறுததுவிடடாா. ஆயினும அவர் கவிராயாக்குப் பலவகையான வெகுமதிகள் செய்து, சென்னையிலிருநத தமது நண்பா, மணலி-முத்துகிருஷ்ண முதலியாருக்கு ஒரு தகவுரைப் பததிரிகை (சிபாரசுக்கடிதம) எழுதிக்கொடுத்து அவரிடம அனுப்பினர்.

கவிராயா அககடிதத்தை எடுததுக்கொண்டு சென்னைக் குச் சென்றாா. சென்னையை அடைந்ததும், மணலி-முத்து கிருஷ்ண முதலியாருக்கு ஆனந்த ரங்கப்பிள்ளையின் கடி

தத்தை அனுப்பினர். அதனோடு பின்வரும் சீட்டுக்கவியை யும் எழுதி யனுப்பினர் :—

சித்திதரு சிறவல்லி பத்திதரு சிறவல்லி தேவர்கள் வணங்குமவல்லி
தில்லைநா யகவல்லி சிவகாம வல்லிஇரு திருவிழிக் கருணையாலே
முத்தியவா சகனென்று பூமண்ட லாதிபர்கள் தாமெங்களும் துதிக்கும்
சகலபா ஷாவிபுண மணலிமுத் துகிருஷ்ண சதுரஸ்ரீ வாழிகண்டாய்
கத்துமலர் குவளைநான மதியம்ஸ்ரீ செஞ்சாலி நானகருவி மழைமேகம்ஸ்ரீ
களினமான பரிதிஸ்ரீ பிள்ளைநான அனைஸ்ரீ நானகவிஞனவழுதிஸ்ரீகாண்
சுத்தமுள ராமாய ணந்தனைக் கொண்டுனது சுகமுமது பெறவருகினறேன்
சொற்பொருள் அறிந்தளவு சொல்லுவேன் கேட்கவே துணைஆக வேணுமஸ்ரீயே.

இதை, முதலியார் அங்கீகரித்துக், கவிராயரைத் தம் மிடத்துக்கு அழைப்பித்துத் தக்க மரியாதை செய்தார். கவி ராயர், "ஐய, அடியேன் ஸ்ரீ ராமசரித்தத்தைக் கம்பர் இயற் றிய இராமாயணத்துக்கு இணங்கக் கீர்த்தனைரூபமாக இயற்றி யிருக்கின்றேன். அதைத் தங்கள் சமுகத்தில் கூற விரும்பு கிறேன்" என்றார். அப்போது முதலியார், கவிராயரை நோக்கி, "ஐயா, சிலகாலத்துக்கு முன் இருவர் பிரா மணர்கள் இராமநாடகம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்து இங்கே பாடினார்கள், அதுதானோ இது ?" என்று கேட்டார். கவி ராயர் அதுவும் நான் பாடியதுதான்; ஆனால் அது இராமா யணத்தின் ஒருபாக சங்கிரகம். அதையே இப்பொழுது விரித்து முடிவுவரையில் பாடியிருக்கிறேன்," என்றார்.

அதன்மேல் முதலியார் "அப்படியானால் தாங்கள் அதைப் பிரசங்கிக்கலாம்," என்றார். கவிராயர், அந்தப் படியே பலர் கூடிய சபையில் தமது இராமநாடகக் கீர்த் தனையை விரித்துப் பிரசங்கித்தார். ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷே கம் பிரசங்கம்செய்து முடிவுபெற்றபோது, முத்துகிருஷ்ண

முதலியார் அவருக்குப் பலவகையான பரிசுகள் கொடுத்து மரியாதை செய்தார். அதன் சிறப்பு, கவிராயர் பாடிய பின்வரும் செய்யுளால் விளங்கும்.

கனமதந்தான் கனகாபி ஷேகந் தந்தான்
களங்கமில்லாக் கருப்பொருளை அழைத்துத் தந்தான்
மனம்தந்தான் முடிசூட்டு மாலை தந்தான்
வாணிசிங்கா தனத்திருந்த வரிசை தந்தான்
இனமதந்தான் ராமகதை எவாக்கும் தந்தான்
எனை ராமா யணக்கவிஞன் எனப்பேர் தந்தான்
அனமதந்தான் மணலிமுத்து கிருஷ்ண பூபன்
அகமதந்தான் இருமையிலும் சுகந்த தானே.

இவ்வாறு மணலி முத்துகிருஷ்ண முதலியாரால் சன்மானிக்கப்பெற்ற கவிராயர், அப்பால் லிங்கப்பச் செட்டியார் என்பாருடைய குமாரர் தேப்பெருமாள் செட்டியாருக்குப் பின்வரும் சீட்டுக்கவி யொன்றை எழுதியனுப்பினார்.

கணிகொண்ட பஞ்சலட் சணமும ராமாயணக்
கடலையும் உணாந்த புலவன்
கவிராசா புகழ்கின்ற காழி அருணாசலக்
கவிராயன் எழுதும ஓலை
மணிகொண்ட மாாபிலிங கப்பமகி பாலனை
மகிழ்ந்த சுதன் வணிகாதிபன்
வருஞ்சீர் படைத்ததேப பெருமாள்ம கீபன்இதை
மனமுவந் தினிது காணக
அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணமுறை செய்ததும்
அதற்கு வெகுமதி செய்ததும்
அதுகமக் குபகார மானதும் இப்புவியில்
அறியாத பேரு முளரோ

பணிகொண்ட ராமகீர்த் தனையும்அப படியே
பரிந்துநீ கேட்க வேணும
பாரிலஒ ராயிரம் பிறைகணடு நீபொருள்
படைத்து வாழ்ந்திருக்க மாதோ.

இக் கவிதையைக கண்ட செட்டியார் கவிராயாக்குத் தக்க பரிசளித்து மரியாதை செயதார. இது நிற்க.

மதாராமல்க நவாபபும துளசிமகாராஜாவும ஒருவர்க் கொருவா சமாதானப்பட்டாகள். ஆதலால் கவிராயர் துளசி மகாராஜரையும, அப்பால ஒரு பஞசரத்தினம மூல மாய் ஆனநத ரஙகப்பிள்ளையையும, பினபு உடையார் பாளையத் துரையாகிய உவரஙகபபுடையாரையும, வேறு சில பாளையப்பட்டுத துரைகளையும கணடு, தமது நூலை அவாகள முனனிலையில பிரசஙகிதது அவாகளால பல கௌரவப பரிசுகள பெறறா.

இஙஙனம இவா, தாம ஈட்டிய பொருளைக்கொண்டு சீர்காழியிலதானே இருநது குடுமப சமரக்ஷணை செய்து வநது விகாரிஹு ஆனிமீ இறைவன திருவடி சேர்ந்தார்.

கவிராயா, தலையில் தாழ்வடம, இடையில வெள் ளாடை, மேனியில திருநீற்றுபபூசசு முதலிய சிவசினனங் கள் பூண்டு, சைவப்பணடாரக் கோலத்தோடு விளங்கினர். இவா தமது விவாகத்துக்குப்பின பனனிரண்டு வருஷம் தில்லையாடியில் வசிதது, அப்பால சீகாழியில் இருபத் தைந்து வருஷம் வசித்தனா. உயிா துறககுங்கால இவாக்கு வயது 67. இவர் தமது 60-ஆவது வயதில் இராமநாடகக் கீர்த்தனையைப் பாடி முடித்தனா.

இவரது சரித்திரக் குறிப்புகள் பல இவா - சநததியா ரால் உலகிற் களிக்கப்பெற்றன.

அருணாசலக்கவிராயர்

பாடிய

இராமாயண ஓரடிக் கீர்த்தனை.

விருத்தம.

ஏர்கொண்ட நான்மறையின் பொருளை யெல்லாம
இனியதமி ழாறசெய்து தொணடாக விந்த
பாரகொண்ட குருகூாவாழ் சடகோ பாழ்வார்
பதமலரைப் பணிநதுதிருச சென்னை மேவுந
தார்கொண்ட புயாசலன ஒபபிலலா வீரன்
சதுரன அயனறெழும ராமசநதி ரமாவின
சீர்கொண்ட திருவருளின பெருமை தனனைத
தேறுவேன மனமகிழ்நது கூறு வேனே.

ராகம்-தோடி. தாளம-ஆதி.

பல்லவி.

கோதண்டதீக்ஷாகுருவே பக்தரிர்தய
கோகனக மலர் மருவே.

அனுபல்லவி.

தாதண்மெலர்ச்சோலை - விண்கற்பகத்தின் மேலே
தழைக்குஞ்சென்னைநகர்வாழ் - ஸ்ரீவேங்கடேச மாலே

பூதகிமுலைஉண்ணல்போல் - ஆவிஉண்டொரு காலை
போற்றுமயாதவாக்கின்பங் - தேக்கசெய்தாய்பரி வாலை
புத்தமுத்தத்தினை நற்சுராருக்குமுன்ன
உற்றிடமிக்க அளித்திடுசற்குண
பூஜிதமபெறு ராமசந்திர
னேசவுந்தர ரூபரஞ்சித
புகழுலாமகள்தழுவிய அதிபுஜபல
மிகுபரிமளமுறு துளவணிரவிகுல
புண்யநீமஅணட பகிரணடஙகளைஉணட
திணயனே அகணட புகழ்கொணடபிரசண்ட (கோதண்ட)

சரணங்கள்.

தசரதன சுதனுவுந்திகது
தரணிமன்னா மன்னவன அதிபுஜபல (தசரதன்)
தகைமைவாய்ப்பஉயா மனுநெறிமுறைகொடு
தருமபோதத்திங்கா அரசுசெய்ரவிகுல (தசரதன்)
சாப்பராஜசய னத்தினமீது துயில்
உற்றுவீறுபர வஸதுவானதொரு
தசமுகனல்இடாப் படுமஉயா அமராகள்
நகையுடனேதுதி கரநரஉருவொடு (தசரதன்)
தாரபுனைசனுமவின சூரியனுமவேதனும
மாமகவானும அவன பாலனுநதேயுவுஞ்
சீர அனுமான சுக்ரீவன றசாமபவன
வாலிஅங்கதனீல னுய்வரவானவா
வானரஙகளாயமண்ணினில வந்திடசசெய்துமட்டி
தானவர்குலத்தைவிணணிற சேர்த்திடக்கங்கணங்கட்டி
சங்குசக்கரமு மங்களத்தினிலமி
குந்த அற்புத அனந்தநற்றவனும்

வந்துதித்திட விளைந்திடத்தரையில்
சம்ப்ரமத்தில்இல குஞ்சமித்திரையின்
தன்னிடம்லட்சுமணன் சத்துருக்கனும்கைகேசி
மின்வயிறறிற்பரதனுந தமபியராய்சசனிக்கத்
தான்எண்ணிக்கோசலை வயிறறிறசித்திரைமாதம்
ஆனநவமிபுனா பூசநக்ஷத்திரநாளில் (தசரதன்)
சந்தரவிமபமுக முஙகிரபைவளாகரு
கின்றகண்களுந நெடுஞ்சிலையெனுநத
லுஞ்சிறநதபவளந நகைநிகரத
ரநதகுநதஒளிர குண்டலமஅணிசெவி
களுநிலவெறிகமழ கிணாகிகாகளமொடு
விரைகமழ்துளவணி புயமலைகளுமஅலா
கமலமலா அனைய கரமலாகளுமநெடு
உலகமஅதனைஉணுமஅழகியவயிறொடு
தாரணிமார்புமவண டாமரைதாள்களுந
சாமளமேனியும ராமநனநாமமுந
தயங்க அருமறை உணாபுங்கவாமிகு
ஜெயம்விஜயபவ எனுமஙகளமொடு (தசரதன்)
தசரதன்சுதனு வதிதது தனுவிறகதிதது
தாடகைப்பாவியை வதைததது
விசுவாமித்திரனுடன மிதிலைககுசசெல்லுமபோது
வேதசிரத்தில்நடம ஆடுமசீர்பாதப்போது
இசைவுறப்பட்டளவில அகலிகையென்னுமாது
எழுந்தாள்கல்லுருமாறி இதுவலலாமல்மண்மீது.
இநத்ரபோகசன கன்விலலைரண்டு
துண்டமாகஒடித் தான்அதைக்கண்டு
சுந்தரிசீதையைத் தந்தனனைமகிழ்
கொண்டிடவேமண மானபின்னைவரு

இன்றவழியதனிற் பரசுராமன்வில்மு
றிந்திடவேசெய்து சனகியோடயோத்தி
வந்துகூனிகல கந்தனால் அரசி
ழந்துநீடுபுகழ் தம்பியோடுமலர்
மங்கைசீதைபதம நொந்துவாடிவர
கங்கைமாநதி கடந்துவாசமலாக
காவிரிதருசித்ர கூடபாவதததில
மேவிப்பரதனுககுப் பாதுகைஅளிததபின்
விரிதண்டகவன வருகொண்டதிலலத்
திரிஎன்றிடுதவ முனிவனகிரபைபெற
றிட்டபின்புவிராதன இருகைஅது
முட்டவிண்டிடவேசெய்துசரபங்க
முனிவனஆசிர மந்தனிலேஎழிற்
சனகியோடெயதி இநதிரனபோனபின்
தண்டகாரண்ய வாசிகள்பரிதுயா
கண்டனோஇடா தீாதாஇணையறு
கருணைகொண்டேஅநத வனமகிறபத்து
வருடமினறுவரும வழியிறசுதிட்ட
மாமுனிவரங்கொணடே அகஸ்தியன்றனைக்கண்டு
சேமவிற்சரங்கொண்டு துதித்தவனறனைவிண்டு
சென்றுசடாயுஉற வாடப்பஞசவடியில்
நின்றுவிடாதமய லோடுகெஞசியபெரு
நீலிசூர்ப்பனகை காதுமூக்கரிநது
காலனுர்க்குநிகராகப்போககுவநத
காதூஷணத்திரி சிரசனஆதியரை
அரைநாழிகைதனில் மறலிநாடதனில்
அனுப்பிமான உருவாய்வந்தமாரி

சன்கையாற் பிடித்திடவேபோன
தருணங்கண்டிராவணன் தபசிபோல
விரைவில்வந்துசீதையை நிலத்தினோடு
மேலெடுத்துச்செல்லும போதுசடாயுவின்
ஆவியினைவதைத் தசோகவனத்தினில்
அரியசிறையிலிட வேசானகிதனைப்
பிரியுமதிகதுயர ஆலோசினமநண்ணிப்
பின்மதிக்கவந்தனைச சொர்க்கமவுற்றிச்சவரி
சொன்னவிதங்கொடு சுக்கிரீவனைத்தனது
சொந்தம்ஆக்கி அக்ரமமிகுவாலிதனை
முந்தவாட்டிவிக்ரம அனுமானை அளி
மொய்த்தகுழற்சீதைதனைத் தேடவிடுக்க அவன்
உத்தமசம்பாதிதனால் உளவறிந்துகொண்டு
ஒப்பில்லாதவிஸ்வரூபங் கொண்டுமயேந்திரமேறிச்
செப்பமாய்க்கடலைத தாண்டிலங்கையிற்சேர்ந்து
திடமுறுலங்கணியை முதற்பலியிட்டுச்சீதையைக்
கடிபெறுலங்கைஎங்குந் தேடிகாணாமற்பின்பு
காவல்மிகும்அசோக வனத்திற்றிரிசடையன்பு
மேவக்காத்திடவட முகம்பாரா திருக்கக்கண்டு
விஜயகோதண்டராம தூதனநானென்றுசொல்லி
கைதருங்கணையாழி கொடுத்துத்திடமுங்கூறி
நாயகிசீதைதந்த சூடாமணிகைக்கொண்டு
தீயகிங்கரர்எண்ப தாயிரமபேர்களொடு
செழுத்தஅசோகவனத்தையும் அழித்திடக்கண்டெதிர்த்தக்
கொழுத்தராட்சதசேனை யொடுசம்புமாலிமிகுத்த
கொடுமைசெய்பஞ்சசேனா திபர்களும்அக்ஷதனும்
மடியநாற்பதுவெள்ளம அரக்கரோடிந்திரசித்தன்

வந்துபோர்செய்ய அனுமந்தன் அந்ததளத்தைச்
சிந்துசிந்தாக்கி இந்திர சித்தன்தேரை அழித்துச்
சிலையைமுறித்துமுடித் தலையைஉடைக்க அவன்
வலியப்பிரமசாபத்தால் கட்டராவணன் அப்போ
வாலிலநெருப்பையிட அந்தநெருப்பைலங்கையின்
மூலைக்குமூலை இடடுக கொளுததிநீறாக்கிவிட்டு
உளமகிழ்கொண்டுமீண்டு வந்துசாமியைச்சேவித்து
அளிதிகழ்சூடாமணி தரக்கண்டுமகிழ்ந்தபின்பு
அடலமிகுந்த எழுபதுவெள்ளவானரப
படையுமப்பிலவங்கின அதிபருமநீடிய
பரிவொடு தெனகடல அருகிலநிறைந்தபின்
சரணமஅடைந்துவின துணையடி தந்தருள்
சாமியென்றவிபீஷணனறனக்குலங்கா
பூமிதந்துவிகாதனு செய்தவநுணனமேற
பொற்கணைவிடுத்தவனை வரசசெயதபுஜபல
சித்திரக்கவிஇனங்கள அதைக்கொடுவிரைவொடு
சேதுபந்தனஞ்செய்வித்து நீள்கடலவனைநகிடு
மாகிரமபயந்திடச செயராவணன இலங்கைதனை
வந்துமுற்றுகைசெய்துகொண்டு தமபிதங்கதனமீதும
முந்துவிக்கிரம அனுமந்தன அப்புயந்தனனிலுமஏறி
மூதண்டநகிகில்மேவி அதிர்ந்திட
கோதண்டந்தனில நாணொலிகொண்டுற
குரைகடல்வெருவிட நெடுநிலம் அதுதனை
ஒருசுமையெனஉறும உரகனஉடல்நெளிய
உயர்மதிகதிர்வழி பிசகிடநெடுவரை
அயாதராவுடஇனம அதுதரையிலஉதிர
அணிரதகஜபரி பரிசனவகைமிக
அணிஅணியொடுவர அதிவலிமைகள்சொலி

அருணாசலக்கவிராயர் சரித்திரம்.

அனல்கக்கிடும் அத்திரசத்திரமழு
கனசக்கரம கெட்டயில்பட்டயமொடு
கதிர்வீசுஙகதிர முத்தலைசூலங்
கதைவாள அஞ்சிலைகைக்கொடுதாளங்
காளஞ்சினனாநதாரைகள் மததளபேரிகள்பலவித
மேளம்பினனும நாகசுரதொடுபூரிகைஒலிதர
வீரராவணனதேரில ஏறிபோாககளத்திலவந்து
சேரவே அவனசேனை வீராயாரும போரிலமுநத
தீயவசிரமுஷ்டி துனமுகனசுபாரிசன
மாயபிரகஸதனகெட்ட வனமனஙகொளநீசரை
வானரவீராகளகொலல ராவணன இவரைவெலல
சானகிமணாளனவிலலிற சோனைமாரிஎனறுசொலலத்
தகுஞ்சரங்களைவிட்டு அவனதோளிலலைமுறிததுத்
திகழமணிமுடிபத்தும தரைமேலஉருளச்செயது
இடபொடுசணடைசெயய நாளைவா இன்றுபோவென்று
விடைதரமனமநொநது தனியாயபபோயலஙகைசேர்ந்து
வெற்றிசோகுமபகனனனை நித்திரையிலிருநதெழுப்பி
அததியிலசணடைக்கும விடுததிட அவனகளததை
அடுக்கராகவன அமபு தொடுககவேகுமபகனனன்
நொடிக்குள்காலுஙகையும்போய படிக்குள்ளேமுண்டமாகி
கொநதுபினசாமிதனைச சிந்தனைபேசி
இறந்ததைராவண னறிநததிகாயனை
அனுப்பஅவன பரிசனத்திரளினொடு
முனைத்தலைவாகளுஞ சமாககளம அணுகி
முச்சிரத்தன்வயமஸதன குமபனதேவாந்தகனும்
அச்சமறறரணமஸதன வமபன்நராந்தகனும
அனுமான்முதலோாகையால் மடிநதிட அதிகாயன்
சினமாகியிளையோனோடமா செய்துடிவாகச்

செய்திதெரிந்த இந்திர சித்தன் தேறில்வழி
வெய்யசதுரங்கம மொய்க்கப்போரில்வீழ்
விஞ்சுசுக்ரீவனை பனசனை சாம்பனை அனுமானை
வஞ்சம அற்றநீலனை முதலினோர்கள் தமையும
வாட்டக்கண்டு லட்சுமணனை தனிவில்லிற்சரம
பூட்ட இந்திரசித்தனை ரதகஜபரிஜனம
புரவியாவற்றும மாண்டு தானுமமிக மெலிந்து
இரவில்நாகபாசத்தை ஏவ அதனால்நொந்து
இலக்குமணன முதலோர்கள அத்திறப்படக்கண்டு ராமன்
அக்கணம அவ்விடமேவி நினைத்து வருந்தும மேவ
அடலசோகருடனவர நாகபாசந்தெரிந்து
விடயாவருமெழுந்து போரில்வீழ்விக்கத்திக்கு
மிதமற்றசேனைசூழ உக்கிரங்கொண்டுவா தெதிர்த்த
மதபூற்றசூரியகேது வச்சிரதந்தன பெருமமக்கள்
மாலிசிங்கனம்பயன பரிதிக்கண்ணனையும
ஆலமஅஞ்சுந தீயகுருதிக்கண்ணனையும
ஆக்குங்கவிந்தலோர் மாயக்கராமலட்சுமணர்
தாக்கமகராக்கண்ணன அக்கினிகேதுமடிய
தசமுகன அதைத்தெரிந்த இந்திரசித்தனைவிட
வகைகொளளும அவன்களபவந்துலட்சுமணனுடன்
வாதுசெய்யத்தளையோன அடபோதுசரமாரிபெய்யவன்
மீதிலெய்ய அதனால அப்பாதகன திரேகமறைய
விண்ணில்மறைந்துதன ஊரைச்சேர்ந்துகூத்து
பண்ணிவெல்லஎண்ணி போருக்கமபனேடு
பாவிமகோதரனை ஏவ அவர்களம
மேவிபலத்துடனே ராவிலஅமர்விரிய
வீறும்அனுமான்தன்னால அகம்பன்கும்பனைசிரங்களுருண்டபின்
சீறும்மகோதரன் கைச்சரங்கள்அழுந்திட வருந்தி இளையவன்

திகைக்கும் வேளையில் இந்திரசித்தன் அங்குவந்து
மிகுத்தபிர்ம்மாஸ்திரம்விடுக்கத் தம்பிமுதலோர்சாய்ந்திட
வித்தகஸ்ரீராமனைக்கண்டு மெத்தவும் ஆதுலங்கொண்டு
சித்தப்பிரமையாக அன்றுஉத்தம அனுமானைச்சென்று
செழித்தசஞ்சீவிபருவதத்தைக்கொண்டுவந்தான்
பிழைத்தனைவரும்போருக்கெதிர்க்க இந்திரசித்தென்னும்
பித்தன்மாயாசீதையை வெட்டிநிகும்பலையா
கத்தினைச்சாலைசேர அதைத்தெரிந்திளையவன்
கணைமழைபொழிந்தரக்கன் செய்யும்யாகமழித்து
க்ஷணமதில்அவன்சிரத்தைக் கொய்துதேவர்துதிக்கச்
சாமிபாதந்தேரில்வைக்க ராவணனறிந்துதன்மேலமாசெய்விட
பூமிபாரமான துஷ்டமூலபலங்களை ஓர் ஆயிரம்வெள்ளமும்
போரிலேறுதல்கண்டு வானரவீரரோடேவேஒன்றியாகிய
ஸ்ரீராகவன்சண்டமாருதம் ஆகிச்சோகளப்பஞ்சுபோலேகெட
திவ்வியமோகனாஸ்திரமேவிவெங்குமராமனுக்கத்தோன்றிட
வெய்யாயாரும்பார்க்குள்தாவித் தங்களிறநங்களேமாண்டபின்
வேதனைபெய்யும் சாதகாதக
பாதகனை மகோதரனைப்போர்செய்து
படையும்போய்ராகவன்கைக் கணைதனாலேஆவியுண்டு
மடியவேராவணன் தாச சதுனமமென மேலுங்கண்டு
வந்துபெருஞ்சண்டைசெய்ய பச்சாமி ராவணன்பத்துசிரத்தையும்
வினைத்தஅம்புகொண்டுகொய்யக்கொய்ய மீண்டும்மீண்டு முளைக்கவும்
வேளையிலே இதமாக பிரதாபத்
துளவிபீஷணன் ஓதுமுபாயத்தி
னால்இணைபறுபிர மாஸ்திரம் அதனைவிட்டு
ஆலமனைவிழி ராவணன்நாபியில்வைத்த
அமிர்தகலசத்துடன் முடிகள்சிதறச்செய்து
இமையவர்முனிவர்கள் படுதுயரமொழித்து

இணையிலௌழ்றசனகி தீயினிற்குளித்தபின்பு
துணைவன்கவிப்படைவி பீஷணனுங்கற்பிலங்கு
தூயசீதைதனனொடுபுஷ்பக மீதிலேறிமுன்வினைமுற்றிலும
மாயவேசெயகின்றமகத்துவ மானசேதுஅணைடையிலப்பறு
மாதேவறகனறுநீராட்டி இறங்கித்திருப்பிமுனவந்தவழிகளை
சீதேவிசகனபொடுசாட்டி மகிழ்ந்துநடந்து பன்னருந்தவனிலை
திசழும்பரத்துவாசன மடத்தினிற்சோந்தபின திடத்துடனனுமானை
புகழும்பரதராஜனை இடத்தினிற்சேவிடகொடிசகுளளே அவனபோன
போதுசாமிவரவைக ஈணேனென றுபரதன
ஓதுநதீயினிவிழுப போககணடு அனுமன
மோதிரநதந்துபதருதேரகுபதிவரமுனிமடமவநதுசோநதானென்று
ஆதரவுஞ்சுடமுகங்கூறி பரதனிடப விரைவல விடைகொணடு ஆஞ்ச
அசசணநதிருப்பிலோ சரடசசன உணணுமவேளைகக [நேயனை
ரைகககணபமுநதிவநதோதப படசஙகொண்டவனைக்
வைத்துவரதனபுசிததுப் புஷபசய றகதித்து [கூட
சத்யபாதன துதிகக உததமருகனமதிசக
தகைமைமேவ்ய அயோததிநகரிலவநது
திகழுபமுவுலகும போறறஒளிசிறநத
சித்திரமிருக்க சிஙகாசனமீதினில
அற்புதமுற்றசெந தேனமொழியாள்ளம
தன்னைசீதையோ டமாநதுபேரிகையு
மன்னுதாளமிரு தங்கநாகசுர
வாததியமொலிக்கவரு சுராமருமலாகொடு
நாற்றிசை இறைகளவெகு முனிவாகள் மணிமுடி
நரபதிகளும்வா னரபதிகளுமபூ
சுரர்துதிசொலவே கவரிகள் அருகே
அயலட்சுமணனுடன சத்துருக்கனும்வீசிட
நேயம்உற்றபரதன்உட் களித்திதமபேசியே

நிலவெறிதருசந்திர வட்டக்குடைகவிக்க
பலமிகு அனுமந்த னற்றுணை அடிபிடிக்க
பகர்வசிஷ்டனால் மகுடாபிஷேகங்கொண்டு
ஜெகதலத்துளளோர் துதிபேசச்சோனைதந்து
தீனதயாநிதியே அடியாருள
மேனிலையாய்நிதம வாழ்வரதாஉயா
வேதா அரி அனை மேவுவினோதா
தாதாசுராமுதலோர் துதிபாதா
சதுரானைசரா சரங்களைத்தருமூலா
ஆதிசெயராஜசேகரனறமிழ்க்கனுகூலா
சுமுகசுகுணசுந்தராங்கசுகிர்தகய
விமலவிபவவிந்தை யோகநிதிதுஜப
கோதண்ட தீக்ஷாகுருவே-பகதரிதப
கோகனகமலா மருவே.

அருணாசலக் கவிராயா பாடிய இராமநாடகத்தின் அருமை பெருமை தமிழ்நாடு முழுவதும அறியும. உதாரணமாக, ஸ்ரீராமர் வரலாறறைக்கௌசிகா கூறுவதாகவும் கூனியைக் கைகேயி கோபிப்பதாகவும இயற்றப்பெற்றுள்ள கீர்த்தனைகளைக் கீழே காட்டியிருக்கிறது, காண்க.

தரு. ராகம்-சங்கராபரணம். தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆா என்றெண்ணமலே நாளும-இவன்
அதிசயங்களைச் சொல்லக்கேளும்.

அநுபல்லவி.

சூராதி சூரன ராமனெனும்பேரன
சுகுணதீரனரவி குலகுமாரன — இவனை(ஆர்)

சரணங்கள்.

1. ஆதியில தசரதன புததிரகாமேஷடி
யாகம செயயவென்று தொடுததான-வந்த
பூதமதநதபா மானததைத நாலாகப
பொன்னின கமலததில எடுததான-அதில்
சோதி கோசலைக்கொன்றும கைகேசிக்கொன்றும்
சுமததிரைக்கிரணடுமாக கொடுததான-மூத்த
பேதைக்கோர் பிளளை இடததிநதராகவன
பிறநதான எனக்கவலையை விடுததான்-இவனை(ஆர்)

2. தலையாமபரதன லட்சுமணன சத்ருக்னன
தமபியர இவனுக்கு நேயம-மிகவ
கொலையாளன சுவாகுவையும சேனையையும இவன் அமபு
கொண்டுபோனதென்ன மாயம-நான
உலையாதென வேளவியை முடிததானே இவன் அமபால்
உருண்டதே தாடகை காயம-மெத்த
மலைபோலே வநததும பனிபோலே போச்சிநத
மகராசன் செயதச காயம்-இவனை(ஆர்)

3. துரததும சாபம அகலிகைக்குக்காலினாலே
துடைத்தானே அவள் உடல் மாசை-சொல்லும்
பெருக்கம என்ன இவன பிறக்கவே உலகெங்கும்
பிறநததே மங்களா ஓசை-உங்கள்
பருத்தவில் இவன்கைக்குப் போதுமோ போதாதே

பார்க்கவேணும் இன்னோ ஆசை-இங்கே
வரச்சொனாலும் வரக்கிடைக்குமோ வலியிலே
வந்தானே நீங்கள் செய்த பூசை-இவனை(ஆர்)

தரு. ராகம் - ஆனந்தபைரவி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ராமனுக்கு மன்னன் முடிதந்தாலே நன்மையுண்டொருக்காலே

அனுபல்லவி.

பாமரமே உனக்கென்னடி பேச்சே
பழம் நழுவிப்பாலில் விழுந்தாற்போல ஆச்சே(ராம)

சரணங்கள்.

இந்தவார்த்தை சொன்னாய் எனக்கேவா நேரடி.
பிரமாதிகளுமவரு வாரடி
இதுவேநல்ல சீரடி
வாயாடாதே பாரடி
ஆரடி எனக்குசசரி(ராம)

பரசுராமன் கோவம் தீர்த்தவண்டி
நம்மையெல்லாம் காத்தவண்டி
பட்டம்கட்ட ஏற்றவண்டி
நாலுபேரில் மூத்தவண்டி
அவன் என்கண்மணி(ராம)

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

சே வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

உ

சிவமயம்

குகதாசர்

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

திருமயிலாப்பூர்

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

எழுதியது

சென்னை

கோல்டன் அச்சுக்கூடம்

1923

உ

சிவமயம்

முகவுரை

இச்சரித்தத் தலைவராகிய முதலியாரவர்களையும் அவர்கள் சைவாபிமானத்தையும் சைவவுலகம் நன்கறியும். இவர்கள் சரித்திரத்தை என்றும் நிலவும்படி செய்தல் சைவர்களது கடமையேயாம். தமது உடல், பொருள், ஆவி ஆகிய மூன்றினையுஞ் சைவாபிவிருத்தியின் பொருட்டே தத்தஞ் செய்த இப்பெரியாரது சரித்திரத்தை யான் எழுதத் துணிந்தது அவர்கள் மாட்டு யான் கொண்டிருந்த அன்பிற்கு அடையாளமாகவேயாம்.

இவ்விடத்தில் முதலியாரவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட நட்பின் தன்மையைக் குறிப்பிடுவது மிகையாகாதென்று நினைக்கின்றேன் :—

1910௵, இவர்கள் எழுதிய “ஈசுர நிச்சயம்” என்னும் தமிழ்ப் புத்தகத்தை யான் படிக்க நேர்ந்தது. அப்புத்தகத்தின் அருமையை நோக்க அதன் ஆசிரியராகிய முதலியார் மீது அதிக மதிப்பு இயல்பாகவே ஏற்பட்டது. சிலகாலத்திற்குப் பிறகு, அவர்கள் சித்தாந்த தீபிகையில் எழுதிவந்த பல அரிய விஷயங்களைப் பார்வையிட்டேன். அதனால், அவர்களிடத்து யான் முன்னமே கொண்டிருந்த அன்பு முறுகி வளர்ந்தது, அவர்களுடன் கடித மூலமாகத் தொடர்பு வைக்கவும் தூண்டியது. 1913௵க் கடைசியில் Essentials of Hinduism என்னும் சிறந்த நூலை அவர்கள் வெளியிட்ட பின்னர், அதனைப் பெற்று வாசித்ததின் பய

ளுக அவர்களுக்கும் எனக்கும் நேசம் அதிகரித்தது 1916௵ டிசம்பரீ முதலியாரவர்களைச் சென்னை சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் அக்கிராசனராகச் சடுதியில் தந்திமூலமாக அழைத்த போது, அவர்களுக்குப் பல முக்கியமான வேலைகளிருந்தும், சைவாபிமானங் கருதிப் எனது வேண்டுகோட் கிணங்கியும் வர ஒருப்பட்டனர் அப்போது (8-12-'16) அவர்கள் எனக்கு எழுதிய கடிதம் வருமாறு —

* * * *

I thought over the subject and consulted some of my friends and came to the conclusion that I should accept the offer though it may be some inconvenience. The request having come through you, I could not have declined it.

I have fixed my son's marriage for to-morrow and there are other matters in which my presence is required Anyhow, I must be prepared to sacrifice something for the benefit of my religion and I have, therefore, accepted the offer

* * * *

1916௵ டிசம்பரீ 28உ தான் யான் அவர்களை முதலிற் சந்திக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றது. அவர்கள் எழுதிய புத்தகங்களாலும் பல அரிய வியாசங்களாலுமே எனக்குச் சைவசித்தாந்தப்பற்று உண்டாயிற்று என்று கூறலாம். அதனால் அவர்களை எனது குருவாகவும் தந்தையாகவும் மதித்து வந்தேன் அவர்களும் என்னைத் தமது சொந்தக் குமாரனைப் போலவே நேசித்து வந்தார்கள். அவர்கள் புத்தக விற்பனை, புத்தகமச்சியற்றல் முதலிய பல சொந்தக் காரியங்களை என்னிடமே முற்றும் ஒப்பித்து வந்தனர். 1922௵ காசியாத்திரையாகச் சென்னைக்குத் தமது குடும்பத்துடன் வந்திருந்தபோது என்னிடமே தங்கியிருந்தனர். தமது சொந்த ஊரவர்களும் வேறு

சிநேகர்களும் பலர் இருந்தும் அவர்கள் என்னுடன் தங்கி யிருந்தமை அவர்கள் என்மீது வைத்திருந்த அன்பின் பெருக்கைக் காட்டுகின்றது. உற்று நோக்குமிடத்து, அவர்களுக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு திருவருட் சகாயத்தாலேயாம். இதனைப்பற்றி முதலியாரும் எனக்கு 25-8-'15ல் எழுதிய கடிதமொன்றில் விதந்து பாராட்டி யிருக்கின்றனர். அது பின்வருமாறு —

*　　*　　*　　*

We do not know each other personally, still I think there is some Providential influence that has linked us by real friendship May this continue long!

*　　*　　*　　*

இது காறுங் கூறியவாற்றால், முதலியாரவர்களுக்கும் எனக்கும் இருந்துவந்த சம்பந்தம் தெற்றெனப் புலப்படும். தற்புகழ்ச்சி கருதி யான் இவைகளைக் கூறவந்தவனல்லேன். இது உண்மையேயாம்.

முதலியாரவர்கள் சரித்திரத்திற்கு வேண்டிய விஷயங் களை உபகரித்த அவர்களது குமாரர், ஸ்ரீமான் ச. நவரத்தின பிள்ளையவர்களுக்கும், இந்நன் முயற்சியிற் பல வுதவி புரிந்த எனது நண்பர், கழுத்துறை ஸ்ரீமான் செ. வேலாயுதம் பிள்ளையவர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த வந்தனமளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

எனது அறியாமை காரணமாக இதன்கண் ஏதேனுங் குற்றம் ஏற்படின் அதனைப் பொறுப்பது அறிஞர் கடனாகும்.

அன்பர்பணி செய்யவென்னை யாளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானேவந்தெய்தும் பராபரமே.

(தாயுமானவர்)

திருமயிலாப்பூர்,
ருதிரோத்காரி௵
ஆவணி௴ ௨௬௨

இங்ஙனம்:

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்.

உ

சிவமயம்

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

ஈழ மண்டலத்தைச் சார்ந்த யாழ்ப்பாணத்திலே, கொக்குவில் என்னும் கிராமத்திலே, சைவ வேளாளர் குலத்தை விளக்க வந்த குலசேகர முதலியார் மரபிலே கி. பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினிடையிலே சபாபதிப் பிள்ளை என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் முல்லைத்தீவுக் கச்சேரியிலே பிரதான லிகிதர் உத்தியோகத்தில் அமர்ந் திருந்தார். அவர் அக்காலத்தில் பிரபல செல்வந்தராய் விளங்கிய பெரிய முருகேசு என்பவரின் புத்திரியாகிய ஆச்சிமுத்து அம்மையை விவாகஞ் செய்தனர். அவ்விருவ ருக்குஞ் சென்ற காலயுத்தி௵ (1858 கி பி.) சித்திரைமீ ௩௨ புதன்கிழமை, அசுவினி நட்சத்திரங்கூடிய சுபதினத் திலே, ஒரு சற்புத்திரர் பிறந்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஸ்ரீ நட ராசப் பெருமானாது பரியாயப் பெயர்களிலொன்றாய "சபாரத்தினம்" என்னும் பெயரை இட்டனர். அப் பெயர் சிறு பிராயத்தில் இடுகுறியாக அமைந்த போதிலும் காரணவகையால் அது சாலவும் ஏற்புடைத்தென்பது இப் பிள்ளையின் பிற்காலத்துச் சீவிய சரிதத்தால் புலனாகும்.

கல்விப் பயிற்சி

இப்பிள்ளைக்கு உரிய காலத்திலே, அவர் தந்தையார் வித்தியாரம்பஞ் செய்து வைத்தனர். முதல் முதல் தமிழ்க் கல்வியை அக்காலத்துப் பிரபல பண்டிதராக விளங்கிய கொக்குவில் சுயம்பு நாதர் என்பவரிடங் கற்றார். ஆங்கிலக் கல்வியை இப்போது Central College என்று வழங்கப் பெறும் அப்போதைய Cock's பாடசாலையிற் பயின்றார். தமிழை இக்காலத்துப் பிள்ளைகளைப்போல அசட்டை செய்யாமல ஆங்கிலத்தோடு ஒருங்கே விரும்பிக் கற்றார். ஸ்ரீலஸ்ரீ நாவலர் பெருமானிடத்தும் சிலகாலம் அவர்களது பாடசாலையில் தமிழ்க் கல்வி பயின்றனரென்ப அப்போது இவருடன் ஒருங்கு கற்றவருள் முக்கியமானவர், யாழ்ப் பாணச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் அதிபராக விளங்கும ஸ்ரீமத் த. கைலாச பிள்ளை அவர்களாவார். நாவலப் பெருந்தகையாரது அருட்பார்வையின் திறத்தால் இவருக்குச் சமயபத்தி இளமையிற்றானே வேரூன்றியது. நாளேறவேற அது பெரிதும வளர்வதாயிற்று. நாவல ரவர்களைப்போலவே இவரும தமது பததொன்பதாம் வயது முதல சமயச் சார்பாக உழைக்கத் தலைப்பட்டனர்.

சமய உழைப்பு

இருபது முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் Charles Bradlaugh என்னும் தத்துவ ஞானி ஒருவரிருந்தனர். அவர் பிரபல பண்டிதரேயாயினும் ஊழ்வலியால ‘ கண்டதே காட்சி’, ‘கொண்டதே கோலம்’, ‘எல்லாம் இயற்கை அமைப்பே’ என்னும நீரீச்சுரவாதக் கொள்கையைத் தழுவி யிருந்தார். அதனோடு அமையாது, தம் கொள்கையைப் பரப்புதல் நிமித்தம் அநேகம் சுவடிகளையும் வெளியிட்டனர். அச்சுவடிகளைக்கண்டு நம்மவருட் சிலர் மருண்டனர். அவ ரது கொள்கை நம் நாட்டிலும் சில தமிழ்ப் பத்திரிகை வாயிலாகவும் பிறவாற்றாலும் பரவத்தொடங்கியது. நமது

சமயத்திற்கும் தேயத்திற்கும் அதனால் பெரிதும் கேடு சூழ்வதாயிற்று. உலகாயதம நமது நாட்டிற் புகுநததைக் கண்டு சகிக்கலாற்றாது, நமது பிள்ளையவர்கள் அதனையக் காலததிற கேற்றவாறு தருக்க முறைப்படி கண்டித்துப் பலகடிதங்கள யாழ்ப்பாணதது "உதயபானு" என்னும் பததிரிகை வாயிலாக வெளியிட்டனர். இவரது கண்டனஙகளின் பயனாகபபோலும், நீரிச்சுரவாதம் நமது தமிழ் நாடடிலிருநது சிறிதுகாலததிற்கெலலாம் நீஙகியது அப்போது இவா எழுதிய கண்டனங்களே பிறகு சில பல திருத்தங்களுடன "ஈசுரநிசசயம்" என்னும பெயருடன 1896ஆ புததக ரூபமாகப பதிபபிக்கப்பட்டன

உத்தியோகம்

இவா, 1878ஆ அரசாஙக உததியோகததிற் சாமானிய லிகிதாாகவே முதலில அமாநதாா. பிறகு தமது ஊாககததிலேயே மேலான பதவிககு வநதாா. முல்லைததீவு, கொழும்பு, கண்டி முதலிய இடஙகளிலும உததியோகம செலுததினர். சிலகாலம் யாழ்பபாணக் கசசேரி முதலியார் என்னும உததியோகத்தை நடாததினர். அபபால யாழ்பபாணதது டெபுடி பிசுக்கல ஆகவும விளங்கினா. இவ்வுததியோகததை ஏறக்குறைய பததுவருடம வகிதது 1921ஆ ஆறுதல அடைநது, உபகார வேதனம பெற்றாா. இவவுததியோகம் மிகப பொறுப்புடையது. அதனை நமது முதலியாரவர்களுககுக் கொடுததது இவர் மாட்டு அரசாஙகததார் வைததிருநத அபிமானததைக் காட்டுகின்றது. மேலும், அரசாங்கததார் தமது நன்மதிபபிற்கு அறிகுறியாக 1905ஆ முதலியார் * என்னும பட்டததை அளித்தனர் பிறகு, 1917ஆ

---

* "முதலியார்", "இராசவாசல் முதலியார்" என்பன இலங்கை அரசாங்கத்தாரால சுதேசிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பட்டங்கள். இவை, இராவ் சாகிப், இராவ் பகதூர் முதலிய இந்திய பட்டங்களைப் போன்றவை.

சமாதான நீதிபதி (J. P.) என்னும் கௌரவ உத்தியோகத்தினைக் கொடுத்தனர். கடைசியாக 1919ஆம் இராசவாசல் முதலியார் என்னும் பட்டத்தினையும் தந்தனர். உத்தியோகத்திலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னரும் Headmen Commissionல் ஒரு அங்கத்தினராக நியமித்து கிராமாதிகாரி முறையினைப் புதுப்பிக்க வேண்டினர் ஆனால் இன்னும் அரசாங்கக் கடமைகளை செலுத்தி நெடுங்காலம் உபகார வேதனம் பெறும் பாக்கியத்தை முதலியாரவர்கள் பெற்றாரில்லை.

குடும்ப வாழ்க்கை

இவரோடு உடன் பிறந்தவர் மூவர். தமக்கையின் பெயர் அன்னபூரணி அம்மாள், தம்பியின் பெயர் ச. குழந்தைவேற் பிள்ளை, தங்கையின் பெயர், சின்னத் தங்கச்சி அம்மாள். தமக்கையுந் தம்பியும் இவருக்குமுன் காலஞ்சென்றனர்; தங்கை இன்னும் சீவந்தராக இருக்கின்றனர். தம்பி இவர்மாட்டு அதிக விசுவாச முள்ளவர் அவருக்குச் சந்தானமில்லை. அவர் 1920ஆம் இறந்தபோது அவருக்கு அந்தியேட்டி முதலிய அபரக்கிரியைகளை நமது முதலியாரவர்களே இராமேசுரத்திற் செய்தனர்.

1889ஆம், நமது முதலியாரவர்கள் பொன்னம்பலப் பிள்ளை என்பவரின் புத்திரியை விவாகஞ் செய்தார் கனகம்மாள் என்னும் அப்பெண்மணியின் மாட்டு நவரத்தினம் என்னும் ஒரு ஆண்மகவும், பரஞானம் என்னும் பெயருள்ள ஒரு பெண்மகவும் பிறந்தன. 1906ஆம் அவ்வம்மையார் நோய்வாய்ப்பட்டு இரண்டு குழந்தைகளையும் விட்டு இறந்தனர். இரண்டு வருடங்கழித்து, தமது மனைவியாரின் தங்கையாகிய சொர்ணம்மாளை விவாகஞ்செய்து கொண்டனர். அவரிடத்து ஒரு பெண்மகவு உதித்தது அப்புதல்வியின் பெயர் அற்புதாம்பிகை இப்பெண்மணி தனது 17-ம் வயதில் க்ஷயரோகங்கண்டு கன்னிகையாகவே இறந்தது. அம்மகளிற்கு அபரக்கிரியைகள் செய்யு நிமித்தம் உடனே தம் மனைவியாருடன் 1922ஆம் பிப்ரவரியீ காசிக்குப் புறப்பட்

டனர். வழியிலுள்ள பற்பல தலங்களைத் தரிசித்தனர். மீட்டும் தமது ஊருக்குத் திரும்ப நாலைந்து மாதங்களாயின. இடையே இவருடைய மனைவியாருக்குப் புத்திர சோகத்தால் நோய் உண்டாகி, அது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. தமது ஊரை யடைந்த சில தினங்களுக்குள் அவ்வம்மையார் பாக்கியமடைந்தனர். தமது அருமைப் புத்திரியின் அகால மரணத்தால் முன்னரேயே துக்கித்துக் கொண்டிருந்த முதலியாருக்கு இது பேரிடியாகவே இருந்தது. ஒன்றின் பின் ஒன்றாக நிகழ்ந்த துக்க சம்பவங்களின் காரணமாக ஏற்பட்ட மனக்குழப்பத்தினால் முதலியாரது தேகாரோக்கியம் நாளுக்கு நாள் குறைவு பட்டுக் கொண்டே வந்தது. பின்னர் சில மாதங்களுக்குள், அதாவது துந்துபி௵ ஐப்பசி௴ 30௳ புதன்கிழமை ஏகாதசி திதி, உத்திர நக்ஷத்திரம் காலை 7½-மணிக்குச் (1922௵ நவம்பர்௴ 15௳) சிவபதம் அடைந்தனர் இறக்கும்போது வயது அறுபத்துநான்கு. இவர் இந்தியாவிற்குவந்து பல அரிய நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென்றும், சமயாபி விருத்தியின் பொருட்டே தமது எஞ்சிய காலமுழுவதையும் செலவிட வேண்டுமென்றும் எண்ணங்கொண்டிருந்தனர். அவ்வெண்ணம் நிறைவேறுதபடி திருவருள் தடுத்தது மற்றொரு பிறவியிற் குறைவற முடிக்க வேண்டுமென்பது கருதிப்போலும்!

இயற்றிய நூல்கள் முதலியன

மேலானதும் மிகப் பொறுப்புள்ளதுமான அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்திருந்தும் தமக்கு ஏற்பட்ட மிகக் குறைவான அவகாச நேரத்தினையும் சமய சம்பந்தமாகவே உபயோகித்து வந்தனர். ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் பல நுண்ணிய விஷயங்களை எழுதி வெளியிட்டனர்; சில அரிய நூல்களையும் காலத்திற்கேற்றவாறு எழுதி அச்சிறப்பதிப்பித்தனர். அவை பின் வருவன:—

(1) சீவான்ம பேதம்:—சீவான்மாவிற்கும் பரமான்மாவிற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துரைப்பது. மாயா வாதத்தை ஒருவாறு கண்டிப்பது. 1890ஸ் அச்சிடப்பட்டது

(2) ாச்சுர நிச்சயம்:—நாத்திகத்தை மறுத்து, சைவ சித்தாந்தத்தை ஒருவாறு நிலை நாட்டுவது. வசன நடை போற்றத் தகுந்தது. 1896ஸ் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(3) Essentials of Hinduism—இந்து மதத்தின் முக்கியாம்சங்கள் (சைவ சித்தாந்தப் பார்வையாக):—ஆங்கிலத்தில் மிக விரிவாக எழுதப்பட்டது. பலரால் நன்கு மதிக்கப்பட்டது. சந்தேகத்துக்கிடமான பல சமய விஷயங்களைத் தெளிவாக விளக்குவது 1913ஸ் சென்னையிற் பிரசுரிக்கப்பட்டது

(4) பிரபஞ்ச விசாரம்:—ாச்சுர நிச்சயத்தின் இரண்டாம் பாகமாக நிலவுவது. உலகாயதம் முதற் பல திறத்தன வாய மதங்களைக் கண்டித்துச் சைவசித்தாந்தமே மெய்ச்சமய மென்று தடைவிடைகளால் நிரூபிப்பது. வசன நடையிற் சிறந்தது 1918ஸ் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது.

(5) திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் சரித்திரம்:—சம்பந்தரது திவ்விய சரித்திரத்தை ஆங்கிலத்தில் உரைப்பது. சரித்திரத்திலுள்ள நுட்பங்களை விளக்குவது. கால ஆராய்ச்சியைச் செவ்விதாக எடுத்துக் கூறுவது. 1920ஸ் சென்னையிற் பிரசுரமானது

(6) திருக்குறள் (அறத்துப்பால், இல்லறவியல், இறுதிப்பத்ததிகாரத்தின்) ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பு:—பிறனில் விழையாமை முதல் புகழ் ஈறுகப் பத்ததிகாரங்களின் சூத்திரங்களை ஆங்கிலத்தில் மாணவர் உபயோகத்தின்பொருட்டு மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இதனை, ஸ்ரீ ம. வே. திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளை அவர்கள் தாம் 1921ஸ் வெளியிட்ட Tamil Text Notesல் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கின்றனர்.

மேற்கூறிய புத்தகங்களன்றி, தமது யௌவன பருவத்தில் சமய சம்பந்தமான அநேக துண்டுப் பத்திரங்

களும சிறுபுத்தகங்களும் கிறிஸ்துமத கண்டனமாகவும் தோத்திரப் பாக்களாகவும் [விவிலியகுற்சிதம், முன்னோநாத சுவாமி வடிவழகமமை ஆசிரிய விருத்தங்கள் முதலியன] செய்து வெளியிட்ட துண்டு. அவை இப்போது கிடைப்ப தருமை.

வெளியிட எண்ணியிருநத நூல்கள் :—

(1) மறுபிறப்புண்மை, இநது சாதனத்தில் சிறு பாகஙகளாக வெளிவநதது. அருமை வாய்நதது.

(2) பண்டைத் தமிழர்களின் சமயக் கொள்கை (Religion of the Ancient Tamils) இதுவும் சிறு பாகஙகளாக இநது சாதன ஆஙகிலப பததிரிகையில் வெளி வநதுளது பழைய தமிழ நூலகளிற் கூறியபடி பணடைத தமிழாகளின கொளகை வைதிக சைவ சிததாநதமே என்று தக்க ஆதாரஙகளுடன நிலைநாட்டுவது.

(3) ஈச்சுர நிச்சயம் (இரண்டாம பதிபபு), முதற பதிபபுப பிரதிகள முழுவதும செலவாகி விட்டமையால், இரண்டாம் பதிபபைசசில மாறறஙகளுடன அசசிடக கருதி யிருநதனா

(4) சைவோத்தரம், சைவசமயததின ஏற்றததைக் கூறும வசன நூல.

இநது சாதனம், சிததாநத தீபிகை, சித்தாநதம, கலா சிநதாமணி முதலிய பததிரிகைகள வாயிலாக வெளிவநத விஷயஙகளாவன .—

(ஆங்கிலம்)

1. The Tamil Nationality
2. Religion and National Progress
3. The Advaita Philosophy
4. Religious Toleration
5. Practice and Religion
6. Siva Linga

Siddhanta Dipika.

7. Siva Rupa
8 Saiva Siddhanta
9. Vedanta
10. Philosophy of Karma
11. Hindu Religious Awakening
12. Faith—*(New Reformer)*
13. Proselytism—*(Everyman's Review)*
14. Evolution of Religion
15. Culture
16. Temples
17. Religion
18. Reason and Feeling
19. Our Food
20. Hindu Social Reform
21. Are meat and drink necessary for our progress?
22. Religious Education
23. Our Reformers
24. The Caste Question
25 Our National Spirit
26. Religion without Rituals
27. Amateur Theatricals
28. Bhagavat Gita—
(Indian Patriot, Madras)
29. Who is a Jivan Mukta?
30. Law of Karma
31. Religion of the Ancient Tamils—
(Hindu Organ)

(தமிழ்)

1.	ஆணவமலம	சித்தாநதம.
2.	விசுவாசம்	
3.	சமய அருட்சி	
4.	கிரியாமார்க்கம்	
5.	ஞானம	
6.	மெய்ச்சமயம்	
7.	சமயோற்பததி	
8.	தருமநெறி	
9.	சிவஞான போதோற்பததி	
10.	சிவஞானம	
11.	வேத சிவாகமங்கள்	
12.	தெய்வநீதி	கலாசிநதாமணி.
13.	தருமநெறி	
14.	ஆணவ மலவிடுதி	
15.	தமிழககலவி	

பததிரிகைகளில் வெளியிட்ட விஷயஙகளை யெலலாம ஒருங்கு சோதது அச்சிடவும எண்ணியிருநதனா, காலம வாய்ககவிலலை.

முதலியாரவாகள் செய்யுளியற்றுவதிலும் சமர்ததா. தமது வழிபடுகடவுளாகிய கொககுவில் கிருபாகர சிவசுபபிரமணிய சுவாமி மீது அநேக தோததிரபபாககளை இயற்றியிருககின்றனா. முனீசுரததிலெழுநதருளிய முன்னைநாத சுவாமி மீதும் வடிவழுகமமை மீதும ஆசிரிய விருததஙகள் தமது நண்பா ஸ்ரீ செல்லையாப பிள்ளை யவாகள வேண்டுகோட்கிணஙகி 1887ஆ இயற்றி வெளியிட்டனர். அனறியும் 'கநதா கலிபபா' என்னும அரிய பிரபநதமொனறும செய்துள்ளாா. அப்பிரபநததஇினுள் தமக்குத தோற்றிய அநேக சநதேகங்களைத் தக்க சமாதானததுடன ஒவ்வொரு பாடலில் விளக்கியிருப்பதாக அவரே எமமிடம நேரே

கூறியுள்ளார். முந்நூறு பாடல்களுக்குமேல் பாடப்பெற்றுள்ளன. ஆனால், நூல் இன்னும முடிவு பெறவில்லை. பாடலகள் மிக ஆழ்நத கருத்துகளைக் கொண்டன.

குணதிசயம் முதலியன

வைதிக சைவ சமயச சாரபாக ஆங்கிலததிலும் தமிழிலும விஷயஙகளை அனைவரும அறியுமபடி மிகத தெளிவான நடையில தாக்க முறைபபடியும பட்சபாதமின்றியும் எழுதி வெளியிடுவதில இவருககுச சமானமானவா இலரெனபதே பலாகருதது. இவருக்குப் புராதன பழக்க வழககஙகளில பறறதிகம். பாரமபரியததில மிகுதியும் விசுவாசமுணடு தமமனச சானறுககு விரோதமாகக காணப்பட்ட விஷயஙகளை நியாய வாயிலாகக கண்டிப்பதில அதிதீரா சைவாகம சாததிரஙகளை நனகு கறறறிநது அவற்றுட் கூறியபடி ஒழுகுபவா. ஆலயவழிபாடு, சைவகிரியானுட்டானம முதலியவறறை நியமமாகக கொண்டவர். மறைகள நிநதனை சைவ நிநதனை பொறுமனமுடையவா. தமிழ்பபுலமை வாயநதவர். பெருமபுலவாகளான சுன்னாகம் குமாரசாமிப பிளளை முதலியோரால நன்கு மதிககபபட்டவா. வடமொழிப்பயிறசியு முளளவா. தமிழிலும ஆஙகிலததிலும வசனம எழுதுவதில மிகச சமர்ததர். புலவாகளும இவா வசன நடையைப பெரிதும் பாராட்டுவா. மிகக்கூரிய மதிநுட்ப முடையவா. இவருடைய மனம எபபோதும் யாதேனும ஒரு விஷயததை ஆராய்ந்து கொண்டே யிருக்கும். சிததாநத நுணுக்கஙகளை நுட்பமாக ஆராயநதறிநதவர். தாம் முடிவு கட்டிய அநேக சித்தாநதக் கருத்துகள் இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன் வெளிவநத சிவஞான போதமாபாடியததுளள விஷயங்களோடு ஒத்திருக்கக்கண்டு அகமிக மகிழ்ந்தவர். தற்புகழ்ச்சி, தலையெடுப்பு, டாமபீகம் முதலிய குற்றங்களில்லாதவர். சிவபத்தி, அடியார் பததியிற் சிறந்தவர் தரும சிந்தனை உடையவர். உண்மைச் சைவர்களை நேசிப்ப

வர். போலிச்சைவர்களை வெறுப்பவர். வைதிக சைவர்க ளால் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். சுப்பிரமணிய உபாசகா. குகதாசர் எனனும் புனைவுப் பெயருடன் பல அரிய விஷயங் களைப் பத்திரிகை வாயிலாக வெளியிட்டவா. யாக்கை நிலையாமையை நினைந்து நினைந்து தம் வாழ்நாளை நலவழி யிற் செலவழித்தவா. பிரசங்க ஆற்றலமையப் பெற்றவா. பிரபுத்துவ முடையவா. சமயாபிமானமனறி, தேசாபிமான மும, பாஷாபிமானமும் நிரமபப பெற்றவர். தூத்துக்குடி சைவ சித்தாந்த சபை, சென்னைச் சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம, யாழ்ப்பாணச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் முத லிய பேரவைகளுக்குச் சபாநாயகராகத் தோந்தெடுக்கப பட்டவா. யாழ்ப்பாணச் சைவ சித்தாந்த பரிபாலன சபை, யாழ்ப்பாண இந்துக கலலூரி முதலிய அறநிலை களின காரியதரிசியாக இறக்குங்காறும விளங்கியவா. கொக்குவில கிருபாகர சிவ சுபபிரமணிய சுவாமி கோயில தருமபரிபாலகா. இககோயிலிலேயே தமது ஒழிவு நேரங களைச்சிவத்தொண்டு புரிவதிற கழித்தவா. இக்கோயில் இவரது பாட்டனாரால கட்டப்பட்டது.

சந்ததியார்

இவருடைய குமாரராகிய ஸ்ரீ நவரத்தினம பிள்ளை யாழ்ப்பாணக கச்சேரியில உத்தியோகம பார்த்து வரு கின்றனா. முதலியாரின மூத்த மகள பாலூரன அம்மா ளின கணவராகும் ஸ்ரீ வே. மாணிக்கவாசகா பிரகாசியாக (வக்கீல்) விளங்குகிறாா. இவா மட்டுவில வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயரின குமாரர்களிலொருவா. நம் முதலியார் அவாகள எழுதிவைத்திருக்கும புத்தகங்களை வெளியிட முயற்சி செய்யவேண்டியது இவர்களது பெருங்கடனும. திருவருள் துணை புரியவேண்டும. "முடியா முதலே என் கருத்து முடியும வண்ண முன்னின்றே".

திருச்சிற்றம்பலம்.

குசேலர்

தி. செல்வக்கேசவராய முதலியார்

Second Edition

RINTED AT THE S P ^ K. PRESS, VEPERY, MADRAS

1917